

Wiebe zijn verhaal d.d. 26 april 2017, update eind juni.

Mijn leeftijd bij het schrijven van dit artikel is bijna 69 jaar, en ik ben onmiskenbaar van het mannelijk geslacht. Ik heb geen medische achtergrond, maar wel gewoon gezond verstand. En ik ben zeker ervaringsdeskundige. Bij mij werd in 2011 “out of the blue” ineens prostaattumor vermoed. Niet vanwege klachten ofzo. Ik was in de full swing van het leven. Het gebeurde zomaar, toen ik van huisarts wisselde, en de nieuwe huisarts bij wijze van routine even alles nakeek wat er na te kijken valt bij een nieuwe patiënt van mijn leeftijd. Achteraf mag ik nog wel van geluk spreken.

Biopsie wees een Gleason score van 7 uit, wat betekent zoveel als niet bijzonder aggressief, maar toch wel knap serieus. Wat te doen? Ik werd voor de keuze gesteld van: nu ingrijpen terwijl er nog geen acute noodzaak voor lijkt te zijn, met eventuele gevolgschaden. Of gewoon nog zo'n 5 jaar van het leven te blijven genieten totdat ... totdat wat? 'Tja, eigenlijk totdat de wal het schip ging keren, en er niet veel meer aan te doen zou zijn. De begeleiding door de specialist in het Ter Gooi ziekenhuis was ronduit liefdevol: “Wat je ook besluit met je leven te doen, wij zullen je helpen, daar zijn we voor”.

Ik wilde geen compromis sluiten met de toekomst en besloot daarom mij te laten verwijzen naar het UUMC omdat ze daar radicale prostatectomie konden uitvoeren met zo'n leuke da Vinci Robot. Met mijn achtergrond als technicus vond ik dat wel een interessant idee. Het intake-onderzoek dat daar vervolgens plaatsvond, was feitelijk een 2nd opinion voor mij, en leidde tot dezelfde conclusies. Bij operatie bleek dat de tumor “bijna doorgebroken” was naar het kapsel van de prostaat, dus mijn situatie was toch niet zo gunstig als we hadden gehoopt.

Na een maand was ik weer min of meer als vanouds op de been en aan het werk. En inderdaad, na een half jaar bleek de PSA, die toch eigenlijk naar nul zou moeten gaan, niet verder te zakken dan ca 0.5. Wat aanleiding was tot een serie bestralingen van het operatiegebied. De filosofie voor de serie van ca. 30 bestralingen was dat bij een dagelijkse lage dosis het omringende, gezonde weefsel, enigszins de gelegenheid kreeg om te herstellen, terwijl tumorweefsel hier niet tegen kan.

Maar helaas. Het beoogde effect werd niet bereikt en in de tijd daarna nam de PSA, hoewel nog steeds laag, toch stelselmatig toe. Terwijl dat gebeurde, wisten specialisten bij het UUMC eigenlijk niet veel anders te adviseren dan afwachten. PSA was nog veel te laag voor actie en bij periodieke controle zou het goede moment om in te grijpen zich vanzelf aandienen. Een zeker lot leek mij beschoren. Wanneer de PSA zo hoog zou worden dat de situatie als gevaarlijk werd beoordeeld, hadden ze wel een hormoonbehandeling in het vooruitzicht, die vanaf dat moment voorlopig wel weer soulaas ging bieden.

De begeleiding was alleszins professioneel en eerlijk. “We bekijken Uw casus nauwgezet en helpen U zo goed als we kunnen, maar we weten ook niet alles”. Mijn vooruitzichten werden in ieder geval als redelijk maar niet supergoed beoordeeld. Ingeval ik zelf nog ideeën had, of een andere kliniek wilde raadplegen, stond mij dat natuurlijk vrij. Ik voelde mij nog steeds prima, en had, zoals mijn hele leven al, veel energie. Achteraf besef ik dat ik ook was gezegend met het niet zo vanzelfsprekende innerlijke vertrouwen dat het zo'n vaart nog niet ging lopen in mijn geval.

PSA ging geleidelijk omhoog. Ik liet die bij 2 onafhankelijke instanties regelmatig bepalen, omdat er altijd enige onzekerheid in de meting zit. In bijgaande grafiek (zie onderaan dit document) is de ontwikkeling in de tijd geplot vanaf het begin in 2011 tot op vandaag. De uitleg die deze grafiek verdient wordt gegeven in de loop van de navolgende tekst.

Er zijn 2 curves te zien: de rode stippellijn geeft de metingen in Utrecht weer, de groene getrokken lijn zijn de metingen die door tussenkomst van de huisarts werden gedaan.

Er zijn hier en daar behoorlijke verschillen. De metingen werden danook niet steeds op dezelfde datum gedaan, en er is altijd een zekere onnauwkeurigheid in het spel. Ik begreep dat 1 vol punt verschil als normaal wordt beschouwd.

Het lijkt erop dat de waarden van het “HuisartsenLab” wat zenuwachtiger zijn dan die van het UUMC, maar de langetermijn tendensen zijn overduidelijk dezelfde in de twee gevallen. Er is ook 1 alleenstaande meting van het AvL te zien (lichtblauw), die iets lager uitviel.

We schrijven januari 2014. Na ca 1½ jaar was de PSA toegenomen tot 5 en ik kreeg het een beetje benauwd van het ogenschijnlijk onafwendbare vooruitzicht. Daarom zocht ik contact met een holistische artsenpraktijk. Daar werd ik doordrongen van de noodzaak om mijn lichaamseigen verdediging de kans te geven haar werk te doen. Dit als alternatief voor, of in aanvulling op, de reguliere medicatie, die erop gericht is om rechtstreeks de ziekte te bestrijden met medicijnen van buitenaf. Wat bij kanker vaak zo ver gaat, dat het een gecontroleerde vergiftiging inhoudt. De holistische visie is dat genezing altijd het beste via het eigen immuunsysteem kan komen. Dat kan altijd weer aangesproken worden, ook na operatie en bestraling en zelfs na chemo. Al richt dat laatste wel veel schade aan.

Om het immuunsysteem weer op volle sterkte te krijgen, werd mij duidelijk dat ik mijn leven enigszins moest gaan omgooien.

In het kort :

- meer beweging (ik leidde een min of meer zittend beroep)
- zoveel mogelijk vermijden van bewerkt voedsel
- geen witmeel produkten
- verminderen van suikergebruik
- al helemaal geen produkten gebruiken met “kwaaië” of verdachte E-nummers, zoals bijvoorbeeld gepubliceerd in Ref.[1]
- veel verse groenten en fruit, liefst van biologische teelt
- weinig vlees, dat was voor mij niet erg moeilijk want ik ben mijn gehele leven al vegetariër.

Voorts werd mij een strikt persoonlijke, op mijn situatie toepasselijke cocktail van hoogverdunde (dus klassiek-) homeopatische middelen voorgeschreven. Dat zijn niet de D3 of D6 middelen die je in handverkoop bij de drogist kunt halen, maar het betreft zodanig hoge verdunningen dat van directe chemische werking geen sprake kan zijn. Ik moest dat combineren met dagelijkse dosis aan vitaminen, mineralen en anti-oxidanten. Ik begreep dat dit zou kunnen helpen om bij te dragen aan de basisconditie van mijn immuunsysteem.

Tijdens die gesprekken kwam een langdurige situatie van conflict en spanning aan de orde, die wij thuis hadden met iemand in onze omgeving (gelukkig niet binnen ons gezin), welke ca 1 jaar vóór de diagnose culmineerde in een heftig juridisch conflict met dreiging van dwangsommen etc. De arts meende hierin een typische conditie te herkennen die aanleiding kan geven tot een plotelinge uitbraak van kanker. Zeker weten we het niet, maar het is goed mogelijk dat dit bij mij een rol heeft gespeeld.

Tegelijkertijd zochten mijn vrouw en ik het internet af naar complementaire benaderingen. Op dat gebied is veel informatie te vinden, al kende ik toen nog niet het bestaan van kanker-actueel.nl. Ref.[2].

Na enige tijd nam ik mijn toevlucht tot een handvol niet-reguliere medicaties, die voor mij toegankelijk waren. Mijn idee was dat ik wellicht niet de tijd van leven zou hebben om ze allemaal één voor één uit te proberen en dus maar beter alle zeilen tegelijk kon bijzetten.

Mijn gebruik van de complementaire middelen wisselde en veranderde in de loop van de tijd. In de grafiek (zie onderaan dit document) is de sinds begin 2014 verlopen tijd verdeeld in vakken, aangegeven met A, B, C, etc. Van ieder tijdvak is aangegeven welke complementaire medicatie werd toegepast. Daarmee wordt de grafiek ineens interessant, omdat goed is af te lezen wat *in mijn geval* invloed had op de PSA en wat minder of helemaal niet.

Hieronder worden er een aantal besproken.

1. Om te beginnen : in een zuurstofrijk milieu is het niet lekker vertoeven voor kankercellen. De gisting, waaraan een kanker cel zijn energie ontleent, in plaats van normale verbranding, is ook een anaeroob proces. Je kunt deze wetenschap op verschillende manieren gebruiken. Het devies is goed zuurstof in je systeem brengen en laten circuleren. Daarom ook het eerste advies : iedere dag een uurtje wandelen, lekker doorstappen en daarbij goed ademhalen. Dat is voor iedereen goed, en helemaal als je zuurstofrijk bloed wilt laten circuleren. In mijn geval, ik moet minstens 1 keer per dag uit met de honden, soms wel 2 keer. En dat helpt.
2. Een andere, tamelijk heftige manier is de Ozontherapie (O3). Een klinische behandeling waarvoor je bij diverse (huis-)artsen en therapeuten terecht kunt. Een bekertje met 50 cc bloed wordt voorzichtig gemengd met een goed gedoseerde hoeveelheid O3, en daarna intraveneus weer teruggegeven. Ik heb dat met wisselende frequentie gedaan. Prijs per behandeling varieert tussen € 70,- en € 100,-. Hiervan kreeg ik de helft van mijn verzekering terug. Ref.[3] verwijst naar een populair geschreven boekje waarin dit beschreven wordt. Ook de volgende methode wordt daarin beschreven, het is ook een vorm van zuurstoftherapie.
3. Ik ontdekte dat ik hetzelfde, zo niet beter, effect kon sorteren met het drinken van correct verdunde waterstofperoxyde (H2O2). Dat is natuurlijk veel goedkoper. Alleen, niet helemaal zonder risico, peroxyde is link spul. Het brandt zo een gaatje in je kleren, of je huid, of je oog. Een beetje laboratorium-ervaring is bijna nodig, maar als je heel voorzichtig bent, kan het ook zonder. Als je een beetje onzeker bent : **LET OP - liefst een oude bloes aan, en een veiligheidsbril op.** Gewoon het gewenste aantal druppels of de gewenste hoeveelheid in een glas water doen en opdrinken.
Hoeveel dan wel ? Ik begon met 3%, dat deed niet zoveel. Na experimenteren gebruik ik nu 2 glazen water met 15 druppels van 35% erin. Bij mij werkt dat goed. In de grafiek is het effect duidelijk te zien in tijdvak D, toen ik overging van 3% sterkte naar 35%.
Het effect zou ook zichtbaar kunnen zijn in tijdvak I, waar de dagelijkse dosis opgevoerd werd van 10 naar 2 x 15 druppels.
Die 15 druppels, ofwel 0.6 ml per keer, is het maximum dat nog lekker is. Hoger ga ik niet. Het brandt namelijk wel een beetje in je slokdarm. Ik neem er altijd een dropje achteraan, dat verzacht.
Je kunt H2O2 via internet kopen in diverse concentraties. **Koop absoluut “food grade”, niet de “industrial grade”, want dat laatste is een bleek- en schoonmaak-middel.**
LET OP - Niet zo innemen, ALTIJD verdunnen in een glas water. Als je over een andere concentratie beschikt, moet de hoeveelheid (bij mij 15 druppels of 0.6 ml) natuurlijk overeenkomstig worden aangepast. Misschien is jouw optimale hoeveelheid wel anders. Je kunt dus maar beter heel voorzichtig beginnen, en dan steeds

opvoeren zolang het aangenaam blijft.

Nog een dringend advies : niet gebruiken als er nog eten in je maag zit. Dan komt de zuurstof niet verder dan je maag, en oxydeert gewoon je eigen eten, dat daarmee inboet aan voedingswaarde of zelfs waardeloos wordt. Dus : op een lege maag. Des avonds voor het slapen gaan, en/of des morgens na het opstaan.

4. Visolie- of kryll-capsules. Omega 3 is goed voor het zuurstoftransport door het bloed naar de cellen. Omega 6 heb je niet zo hard nodig, Omega 3 wel. Vanr dit product kun je kiezen uit veel aanbiedingen, met variërende sterktes. Ik gebruik nu niet de goedkoopste, n.l. met 1000 mg/caps.
5. Leatril, dat is B17, de stof die zit in bittere abrikozenpitten. Goed uitkauwen en doorslikken. **LET OP - dit is blauwzuur, grotere hoeveelheden zijn ronduit giftig dus maak het niet te bont.** Voor de correcte dosering moet je je laten adviseren door een arts. Bij mij gaat het om 6-8 stuks per dag.
6. Prostatosol, op de markt gebracht door MedPro, bevat een gerichte combinatie van fytotherapeutische bestanddelen. Niet goedkoop maar bij mij goed werkzaam. De hoge, spectaculaire piek in de grafiek (zie onderaan dit document), vorig jaar toen ik er in mijn optimisme even mee ophield, om het daarna weer snel te hernemen, demonstreert het effect. Zie de tijdvakken E, F en G. De standaard dosering is 4 per dag, ik ben op recept tot 5 per dag gegaan. Met zijn specifieke samenstelling lijkt Prostatosol enigermate, en op een zachtvaardige manier, de hormoonspiegel-verhouding tussen testosteron en oestrogeen te beïnvloeden. Het begint in medische kringen gezien te worden als een potentiëel alternatief voor hormoonbehandeling bij prostaatcancer, en wel zonder noemenswaardige bijwerkingen.
7. Er zijn een aantal middelen op de markt die hiermee vergelijkbaar zijn, of lijken. Het is zeker de moeite waard om uit te zoeken welke voor jou werkt. Zo heb ik ooit ook ProstaVit geprobeerd maar dat deed bij mij niets.
8. Verschillende soorten palm zijn een beproefd, algemeen bekend fytotherapeutisch middel bij prostaatproblemen. Daarom gebruik ik Sabal Populus tinctuur druppels, en wel 15 per dag.
9. Sabal Serrulata (zaagbladpalm) LM6 dezelfde familie, maar dit is hoogverdund. Iedere dag een paar korreltjes. Welke verdunning je moet hebben, moet je bij een homeopaat laten bepalen, dat is individueel verschillend.
10. Thuja LM6. Ook uit de fytotherapie (de ook bij ons bekende thujaboom), en dan weer hoogverdund. Daar geldt hetzelfde voor. De "Banerji Protocollen", Ref.[4], geven trouwens aan dat Thuja in het algemeen voor kankerpatienten een belangrijke bondgenoot is.
11. Een heftige anti-oxidant / multivitamine is essentieel, dat moet je er echt bij hebben, zoals ook beschreven in Ref.[5], Radicale Remissie, het boek van Kelly Turner. Solgar levert een hele goede, en die is niet goedkoop. Mag best iets anders zijn, er zijn meer kwaliteitsprodukten op de markt. Echter, de populaire potjes bij de drogist zijn voor dit doel niet goed genoeg.

12. Maitake is een uitheemse paddestoel. Die heeft een goede pers gekregen door de ervaringen van Klaus van Waveren, Ref.[6].
Gek genoeg bleek dit bij mij echter weer niet veel te doen, zie tijdvak H.
13. Cannabis olie. Wij verbouwen en destilleren het zelf, met medeweten van huisarts en toestemming van de lokale autoriteiten. 5 Planten in de tuin zijn net genoeg om je eigen gezin en een paar vrienden/kennissen te voorzien gedurende een jaar. Er zijn 2 werkzame componenten, CBD en THC. Er wordt geclaimd dat je het voor kanker van de THC moet hebben, en CBD ter ondersteuning tegen het high worden. CBD is ook om lekker te slapen.
Ik ben in maart 2016 aan de wietolie begonnen. In de PSA curve zien we een sterke verbetering beginnend in de 2^e helft van 2016. Hieronder komen we daar op terug, maar het effect lijkt in ieder geval positief te zijn.
Wanneer je het om de medische werking van THC doet, moet je de dagelijkse dosis behoorlijk opvoeren, zoveel dat je er net niet stoned van wordt. Tot op heden kan ik 15 druppels aan voor het slapen gaan. Als ik vervolgens de honden uitlaat zo rond middernacht, loop ik wel een beetje te singeren, maar zij vinden dat niet erg.
Er is trouwens een hele wereld gemoeid met wietolie, in Nederland verkeert dat nog gedeeltelijk in het juridische schemergebied. Geïnteresseerden raad ik de instructiefilmpjes genoemd in Ref.[7] aan.
14. Curcuma is een wondermiddel. Niet gewoon de geelwortel die we als keukenkruid veelvuldig in het eten doen, maar beter de hooggeconcentreerde capsules. Combinatie met een zwarte pepervariant versterkt de werkzaamheid aanzienlijk. Er zijn verschillende dergelijke produkten op de markt, met verschillende sterktes. Ik gebruik ze nu met 1200 mg/caps, die is wel wat duurder dan gemiddeld.
15. Als laatste uit het lijstje van complementaire benaderingen. Ik heb het gebruik van suiker en zetmeel sterk verminderd. Als regel neem ik die niet meer dagelijks. Niet tot in het extreme, natuurlijk op een verjaardag eet je ook wel eens een taartje mee, en je pakt wel eens een patatje of een pannekoek, of op vakantie een pizza, maar de dagelijkse portie aardappelen of pasta hebben wij vervangen door groenten en zaden. In plaats van dagelijks volkorenbrood met gist gebruiken wij nu speltbrood, eigengebakken en wel met zuurdesem. Dagelijkse taart en toetjes zijn er ook niet meer bij. Vooral dat laatste is wel afzien maar je moet er wat voor over hebben.

De reden is dat kankercellen het moeten hebben van glucose en daar kun je dus maar beter niet teveel van innemen. De tumor kun je beter uithongeren dan voeden. Maar als je suiker mindert of weglaat, moet je dat evenzeer doen met zetmeel, want die twee worden in het lichaam gewoon omgezet in elkaar, met tussenkomst van water. Ik ben daarmee begonnen medio 2016, zie tijdvakken I, J, K. In de PSA curve zien we een sterke verbetering beginnend in de 2^e helft van 2016, dus het effect lijkt positief te zijn.

Financiëel

Voor wie zich op dit pad begeeft is de moeilijkheid dat je de complementaire medicaties of supplementen allemaal zelf moet betalen, terwijl sommige niet goedkoop zijn. Om je een idee te geven : alles bij elkaar besteed ik met bovenbeschreven selectie op het ogenblik een bedrag als ongeveer 10 €/dag aan mijn eigen gezondheid. Dat is misschien nog

wel te overzien, maar het komt toch mooi iedere dag terug, en bovenop de maandelijkse premie voor de ziektekostenverzekering. Lang leve Achmea Zilveren Kruis. Ondanks onze maximale polis met 4 sterren (!) zijn ze daar voor lateraal denken niet thuis. Echter, wanneer ik hiermee “de grote dreiging” voorlopig op een afstand kan houden, en misschien wel kan bezweren, is de keuze gauw gemaakt.

Immateriële aspecten

We kijken nog even naar de grafiek, en zoals hierboven al een paar keer gemeld, met name de sterke daling gedurende het laatste jaar valt op. Het volgende kan worden opgemerkt ten aanzien van mijn privé-leven in die periode. Terwijl wij zelf actief zijn geweest, en instrumenteel, in het zoeken en vinden van alternatieven, heb ik het gevoel dat de resultaten ervan toch eigenlijk meer naar mij toe komen, dan dat ik zelf het succes geboekt heb. Het wordt mij als het ware in de schoot geworpen en ik kan er alleen maar dankbaar voor zijn. De navolgende aspecten hebben zeker bijdragen aan de gesignaleerde gunstige ontwikkeling.

- Medio 2016 ben ik gepensioneerd van mijn heftige baan in het bedrijfsleven die ik vervulde sinds 2001. Gepensioneerd overigens geheel tegen mijn zin. Ik wilde dat nog helemaal niet. Toch bemerk ik nu dat er als gevolg een totale ontspanning over mij is gekomen. Zonder dat ik het in de gaten had leidde de voortdurende drive om te performen tot een zekere mate van stress, al was ik mij daarvan nauwelijks bewust. Dat speelde natuurlijk op de achtergrond voortdurend een rol, en dat moet ook averechtse gezondheidseffecten hebben gehad. Die existentiële stress is nu voorbij. We kunnen dit niet bewijzen en ook het experiment niet overdoen, maar voor mij lijkt het geen twijfel dat dit een positieve invloed heeft gehad.
- Direct na mijn pensioenering, op vakantie in 2016 las ik het reeds genoemde boek “Radical Remission” Ref.[5]. Dat was een eye-opener. De schrijfster heeft ca 1000 overlevingscases bestudeerd van mensen met kanker die na chemo en operatie etc. als opgegeven naar huis gestuurd werden, die hun leven omgegooid hebben, en herstellen tot volledig aan toe. Zij heeft de typische kenmerken van die ca 1000 overlevers gecategoriseerd en gerapporteerd. Waarschijnlijk heeft het lezen ervan en de consequenties die ik daaruit trok ook wel bijgedragen aan de ogenschijnlijk gunstige ontwikkelingen in mijn fysiek.

Eén van de dingen die ik daaruit overgehouden heb is haar raad om je eens af te vragen wat de ziekte, waardoor je getroffen denkt te zijn, jou misschien te vertellen heeft. In plaats van deze uitsluitend te vuur en te zwaard te bestrijden, eigenlijk een soort van oorlog aan te gaan in je eigen lichaam, kun je ook eens “met je ziekte praten” (in overdrachtelijke zin dan). Ze spreekt zelfs over “met liefde naar je eigen kind kijken”. Let wel, haar advies is niet om het één te doen en het andere niet, maar om de beide sporen te berijden.

Nu gaat het liefhebben van je eigen ziekte misschien wel wat ver, maar deze bespiegeling heeft ook mijn houding veranderd. Ik heb eraan overgehouden dat achteraf de wake-up call in mijn geval er misschien wel op gericht was om mij attent te maken op de onevenwichtigheid tussen mijn privé leven en mijn professionele leven.

- De toegenomen vrije tijd en bijbehorende rust heeft er ook toe geleid dat ik mij meer dan voorheen ben bewust geworden van de zingevingskant van het leven. Ik hield mij eigenlijk altijd al bezig met spiritualiteit, al ging, of ga, ik dan niet naar de kerk. Het laatste

jaar is dat geïntensiveerd. Zo doe ik bijvoorbeeld in toenemende mate aan meditatie. In mijn geval vooral geïnspireerd door de “Course in Miracles”. Als je dat enigszins wilt duiden kun je het beste denken aan een mix van modern Christendom, Boeddhisme en Advaita. Ook in het Nederlandse taalgebied is hierover veel te vinden op het Internet, en wie daar eens iets van wilt weten verwijst ik naar Ref.[8], de webpagina’s van de stichting die deze cursus uitdraagt, en de websites van een paar Nederlandse leraren.

Deze hernieuwde oriëntatie heeft zeker bijgedragen aan het herstel dat zich nu aftekent. Om nogmaals Kelly Turner aan te halen (die zegt, nergens in te geloven en puur als onderzoekster te werk ging). Zij schrijft in het genoemde boek *Radicale Remissie* letterlijk als één van de conclusies uit de ca 1000 bestudeerde cases : ... als mediteren of bidden jou goed afgaat, moet je dat zeker volhouden ...

Tot slot

Het mag benadrukt worden dat in het bovenstaande een persoonlijke “reis” is beschreven, en dat deze **voor de schrijver** geldt. Wellicht anders dan bij veel mensen, had ik er vanuit mijn achtergrond behoefte aan om zelf eens “aan de knoppen te kunnen draaien” en dat lijkt wonderwel te zijn gelukt. Er is echter geen garantie dat het ook voor anderen geldt. Ik pretendeer dus niet, hier een recept te geven dat altijd gaat werken. Het werkte voor mij, tot op heden.

Maar als jij, lezer, onverhoopt in een vergelijkbaar schuitje zit, lijkt het, gezien wat er op het spel staat, de moeite waard om je hieraan eens te spiegelen en je eigen schreden op dit pad te zetten.

Onderaan staat de grafiek die al een paar keer genoemd werd.

Bronnen

[1] – Wat zit er in Uw eten? Corinne Gouget, 2017, www.bouillonmagazine.nl

[2] – Stichting Gezondheid Actueel, www.kanker-actueel.nl

[3] – The one-minute Cure ..., Madison Cavanaugh, Think-outside-the-book, 2008, ISBN 9780977075140

[4] – The Banerji Protocols, Prasanta & Pratip Banerji, www.pbhrfindia.org, 2013, ISBN 9789380813219

[5] - Radicale Remissie, Dr. Kelly Turner, Succesboeken, 2016, ISBN 9789079872855

[6] – www.kanker-actueel.nl/NL/prostaatkanker-ervaringsverhaal-van-meneer-van-waveren.html

[7] - www.youtube.com/watch?v=5qUKxfOC6eY&t=63s
www.youtube.com/watch?v=m5s1J3uf4HI

[8] – www.miraclesincontact.nl www.koosjanson.nl
www.willemglaudemans.nl www.elsthissen.nl

